

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5974/06
31.01.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Гордане Џакула и Вере Пешић, чланова већа, са саветником суда Весном Даниловић, записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца "АА", против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионални центар Ниш, ради поништаја решења бр. 413-136/06Т од 26.09.2006. године, у правној ствари пореза на додату вредност, у нејавној седници већа одржаној дана 31.01.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионални центар Ниш, Филијале Ниш бр. 168587082 од 13.06.2006. године, којим је тужиоцу за порески период од 01.03.2005. године до 31.03.2005. године, по пореској пријави бр. 168587082, утврђен порез на додату вредност за промет добара и услуга у укупном износу од 6.256.029,00 динара, претходни порез у укупном износу од 6.012.211,00 динара, обавеза пореза на додату вредност за порески период од 01.03.2005. године до 31.03.2005. године, у износу од 243.818,00 динара и наложено да неизмирену пореску обавезу ПДВ уплати на одговарајуће уплатне рачуне, а пословне евиденције ПДВ-а у свему усагласи са тачком 1. диспозитива тог решења.

Поднетом тужбом тужилац оспорава законитост решења туженог због неправилно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, наводећи да су рачуни за испоручену електричну енергију књижени у пословним књигама, плаћени са његовог рачуна и коришћени као одбитна ставка при обрачуну ПДВ-а, и да се ради о међусобном односу правних лица и то тужиоца и "ББ", који су у систему ПДВ-а. Сматра да тужилац као правно лице и купац пословног простора ради обављања регистроване делатности има право на одбитак ПДВ-а. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу оспорио наводе тужбе и остао при разлозима изнетим у оспореном решењу и предложио да суд тужбу, као неосновану, одбије.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе чл. 39. ст. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Правилно је, по оцени Врховног суда Србије, одлучио тужени орган када је у поступку у коме није било повреда правила поступка, одбио жалбу тужиоца, налазећи да је првостепени орган правилно утврдио да је тужилац користио право на одбитак претходног пореза по обрачуну за утрошену електричну енергију, иако нису испуњени услови прописани чл. 28. Закона о порезу на додату вредност, односно иако није имао права да изврши одбитак претходног пореза.

Ово стога, јер је у поступку утврђено да је тужилац по рачуну бр. 3112/2 од 01.03.2005. године, издатим од стране "Електродистрибуције" Ниш, Предузећу "ББ", на пореску основицу од 14.658,36 динара, са износом ПДВ-а 2.638,50 динара, користио право на одбитак претходног пореза, иако рачун не гласи на њега, него на друго правно лице. Према одредби чл. 28. ст. 2. тач. 1. Закона о порезу на додату вредност право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету у износу претходног пореза у складу са овим Законом. Међутим, у конкретном случају, наведени рачун од 01.02.2005. године, не садржи податке из чл. 42. Закона о ПДВ-у (не садржи назив, адресу и ПИБ обвезника "АА", већ Предузеће "ББ"), из ког разлога је правилно закључио тужени орган да се овај рачун не може сматрати рачуном на основу кога се може извршити одбитак претходног пореза, јер за то нису испуњени услови из чл. 28., у вези одредбе чл. 42. Закона о порезу на додату вредност.

Врховни суд Србије налази да је тужени орган ценио све наводе тужиоца изнете у жалби, које понавља и у тужби, и да је за своју оцену дао правилне разлоге, које у свему прихвата и овај Суд.

На основу изложеног, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је тужбу одбио, као неосновану, одлучивши као у диспозитиву пресуде, на основу одредбе чл.

41. ст. 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

Дана 31.01.2008. године, У. 5974/06

Записничар Председник већа – судија

Весна Даниловић, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ВГ